

OVERDENKING

*Dit keer geef ik u een preek door van ds. Marc Nabie uit Burkina Faso
Ds. Marc Nabie is predikant van de Église de la Nouvelle Alliance (ENA) in
Ouagadougou, de hoofdstad van Burkina Faso. Afkomstig uit een gezin dat
de Afrikaanse traditionele religie aanhing, kwam hij als jongen tot geloof.
Speciaal voor Dankdag schreef hij dit jaar een preek over Psalm 13.*

Psalm 13

Mag je hardop je vragen stellen, als je het niet meer begrijpt?
Mag je de moed verliezen, mag je je beroerd voelen? Mag je huilen? Het lijkt
me wel. Heel veel vrouwen en mannen naar Gods hart is het overkomen. Ze
hebben gewanhoopt en hartstochtelijk geschreeuwd. David heeft dat
gedaan. Onze Here Jezus heeft het gedaan.

Vandaag is het in Nederland dankdag voor gewas en arbeid. Maar het zal een
bijzondere dankdag zijn. Het afgelopen jaar was zeer ingrijpend,
wereldwijd. Overal is het werk stil komen te liggen, door een ziekte die zich
razendsnel in de wereld heeft verspreid. Veel mensen hebben juist hun werk
verloren. Op veel plekken in de wereld wordt honger geleden.

Ik lees vanavond met jullie deze bijzondere psalm, een gebed van David.
Wellicht dacht je zo even toen het werd voorgelezen: dit is toch geen tekst
voor dankdag? En misschien is dat ook zo. Maar ik denk dat dit bijzondere
gebed van David uit de diepte ons allemaal kan helpen om God te danken
onder *alle* omstandigheden.

In Burkina Faso, waar ik deze preek heb geschreven, hebben we ook te
lijden onder de Corona maatregelen. Veel mensen hebben het beetje
inkomen dat ze hadden verloren.
Maar Corona is niet ons enige probleem. Bijna het halve land is bezet door
terroristische groepen. Twee miljoen mensen zijn voor ze op de vlucht. Ze
hebben hun huis, hun akker, hun dorp achter gelaten om hun leven te
redden. Geen gewas en geen arbeid.

Ik vertel het verhaal van een predikant die aan onze school studeert. Laatst
kreeg hij telefoon.
Zijn broer - ook dominee - was ontvoerd, samen met zijn drie kinderen. De
dag daarop vonden ze zijn onthoofde lichaam. Ook de beide zoons waren
vermoord. Het meisje leefde nog, maar was gruwelijk verkracht.

Alleen al het afgelopen jaar zijn meer dan 40 christenen in ons land in

koelen bloede vermoord terwijl ze met elkaar aan het bidden waren.
“ Hoe lang nog, HEER, zult u ons vergeten, hoe lang nog verbergt u uw
gelaat?
Hoe lang nog heeft uw vijand het voor het zeggen?”

Nederland is geen Burkina Faso, dat weet ik heel goed. Maar als u vanavond
dankt voor gewas en arbeid, vergeet dan alsjeblieft niet dat wij met elkaar
verbonden zijn in Gods wereldwijde kerk. Het helpt om te weten dat er ook
op andere plekken in de wereld voor je wordt gebeden. En daar komt nog
iets bij: Ik denk dat we als broers en zussen wereldwijd juist van elkaar
kunnen leren hoe we God kunnen danken, ook als de omstandigheden
inktzwart zijn. Laten we zo eens kijken naar Psalm 13.

Het eerste wat dan opvalt, is dat David bidt. Met zijn wanhoop, gaat hij
naar God, ook al voelt hij zich door God vergeten. Bidden is: je vastklampen
aan God. En ook: vragen om helderheid. Hoe zit het dan, God? Help me dit
te verstaan. Zoals Elisa ooit bad voor zijn knecht: “Heer, open de ogen van
de jongen. Hij ziet alleen maar verschrikkelijke vijanden om zich heen. Maar
uw leger is groter. U hebt het voor het zeggen.” Bidden in barre tijden is
allereerst: kijken naar God. “Heer, help ons om niet alleen naar de
omstandigheden om ons heen te kijken. Dan denken we zomaar dat u ons
vergeet...”. Bidden is kloppen op de deur van de hemel. Juist als het leven
tegen zit, is dat belangrijk. Juist als je dankdag viert met de vraag: maar
waar willen we voor danken vandaag?

Er ging zoveel mis, juist dan is het belangrijk om bij elkaar te komen.
En de dingen die je bezighouden neer te leggen voor de troon van de
allerhoogste.

Het volgende dat opvalt, is dat deze psalm rijmt op het verhaal van onze
Here Jezus. Hij, Gods eigen Zoon, is op dat zelfde punt geweest als David.
Overal vijanden, en van God geen spoor. Jezus' schreeuw “Mijn God, mijn
God, waarom hebt u mij verlaten?”, klinkt hetzelfde als “Tot hoelang, God,
blijft u mij vergeten?”.

Maar juist in het verhaal van Jezus mag je zien dat God ons *niet* vergeet.
God houdt zoveel van ons, dat hij naast ons is komen staan, in onze nood. In
Jezus heeft God zelf onze pijn, onze wanhoop en onze angst gedragen.
Paulus schrijft: Zal Hij, die zijn eigen zoon niet gespaard heeft, maar
omwille van ons allen heeft overgegeven, ons met Hem niet alles schenken?”
“Ik ben ervan overtuigd dat dood noch leven, engelen noch machten noch
krachten, heden noch toekomst, hoogte noch diepte, of wat er ook maar in
de schepping is, ons zal kunnen scheiden van de liefde van God, die hij ons

gegeven heeft in Christus Jezus, onze Heer.”

Het derde dat opvalt, is dat David dan toch kan danken. “Mijn hart zal juichen omdat u redding brengt, ik zal zingen voor de HEER, Hij heeft mij geholpen”, lezen we. Is er wat veranderd, dan? Je zou dat kunnen denken, maar dat is niet waar het om gaat. Lees maar: “Ik vertrouw op uw liefde”! Daar zit het geheim van Davids dank.

Paulus heeft net als David en de Here Jezus ook het een en ander aan vervolging meegemaakt.

Hij schrijft: “We sterven maar toch leven we, we worden gestraft maar niet ter dood veroordeeld, we hebben verdriet maar toch zijn we altijd verheugd, we zijn arm maar toch maken we velen rijk, we bezitten niets maar toch hebben we alles”.

Broers en zussen, als we bij elkaar komen om God te danken, doen we dat omdat God ons liefheeft. Mijn enige troost - in leven en in sterven - is dat ik het eigendom ben van mijn trouwe Heiland”.

Als David dat begrijpt, kan hij zingen, danken. Laten wij dat ook doen vandaag, zingen en danken. Voel vreugde omdat God je ziet en liefheeft. Onze Here Jezus maakt ons vrij, en niets kan dat veranderen of bederven, een wereldwijde ziekte niet en je eigen twijfel niet, de omstandigheden van vandaag niet en ook niet de onzekerheid van de toekomst.

Jij bent Gods eigen kind: de Bijbel vertelt het je en de Heilige Geest ook. En dus: dank God voor wat hij geeft, de dingen die je kunt opnoemen en zelfs de dingen die je niet kunt opnoemen. Onze beperkingen en onze armoede, onze zwakheid en onze beproevingen zijn een bemoediging voor zoveel mensen elders. En zo verandert onze zwakheid in kracht.

Laten we God danken voor de dingen die we hebben meegemaakt in 2020, want we krijgen ze van de God die ons liefheeft! Aan Hem, de eeuwige, Vader, Zoon en Heilige Geest zij alle eer, zoals het was in het begin, nu en tot in alle eeuwen!

Amen
Marc Nabie, jullie broer

Ds. M. A. Bos.

Meer informatie: <https://verre Naasten.nl>